

net for dødt og lagde det til Side, og Manden var ved at give sig paa Vej for at melde det til Præsten og hente Læge til Ligsyn. Da gav Barnet en klagede Lyd fra sig, og man opgav at melde det den Gang. Dagen efter, den 1ste August, blev Distriktslægen hentet for at se til Barnet, da Forældrene ikke vidste, om det var levende eller dødt. Han fandt Barnet ubevægeligt, med voksblegt Ansigt, lukkede Øjne, koldt, uden Spor af Aandedræt eller Puls. Benene vare blaaskjoldede og stive, Armene mindre stive, Underlivet indsunket med grønlig Færv, der var intet Hjerteslag at se, høre eller føle, og der var utvivlsomt Liglugt. Han ansaa Barnet for dødt og sagde det til Moderen, — da Barnet pludselig og ganske uventet gav et Gisp fra sig. Nu blev Barnet aflædt og undersøgt paa det alleromhyggeligste paa alle Maader, Temperaturen blev taget, og den var mindre end 31. Med Uret i Haanden blev det svage Aandedræt undersøgt, og det viste sig at komme igen med $\frac{3}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ Minuts Mellemlum. Barnet blev nu bragt hen i Vuggen med Varmedunke osv., og saaledes laa det til ud paa Natten uden væsenlig Forandring. Kun angav Moderen, at det havde nogen „Krampe“ i Armen. Om Aftenen tilsaa Distriktslægen det igen. Dagen efter, den 2den August, var Gispene hørt op og Liglugten tiltagen, og Lægen udstedte saa Dødsattesten. I denne Tilstand havde alt saa Barnet ligget fra den 31te Juli om Aftenen til den 2den August om Morgen. Heraf vil man kunne se, hvor vanskeligt det undertiden er selv for en Læge at kunne udstede en Dødsattest. Hvor meget mere vanskeligt vil det saa ikke være for en Ligsynsmand. Dernæst staa Ligsynsmændene ganske inkompetente til at afgøre, om en Forbrydelse har fundet Sted. Det gælder i de allerfleste Tilfælde, naar der ikke er tydelige ydre Tegn derpaa.

Jeg behøver ikke at sige meget om de Goder, det vilde være for Befolkningen, om der kunde blive indført et saadant Lægeligsyn. Den eneste Betænkelse, jeg antager man vil have ved denne Lov, er den økonomiske Byrde, den medfører. Jeg har allerede berørt, at denne ikke vil blive saa forfærdelig stor, men selvfølgelig har jeg ikke noget imod — og jeg tror heller ikke, mine Medforslagsstillere have det — hvis det kan lykkes paa den ene eller den anden Maade at lægge denne Byrde saaledes, at en Del af den kommer over paa Statskassen. Vi skulle overhovedet være villige til at modtage de Ændrings-

forslag om Forbedringer i Lovforslaget, som maatte fremkomme. Jeg skal paa det varmeste anbefale denne Lov. Jeg synes, det vilde være meget smukt, hvis vi i Begyndelsen af det tyvende Aarhundrede kunde faa gennemført en saadan Lov, da det i Virkeligheden vil være et Tegn paa, at vi ere et kultiveret Land.

Nørhave: Dette lille Lovforslag ser jo meget uskyldigt ud. Der foretages derved kun den lille Ændring i Loven af 1871, §§ 2 og 3, at $\frac{1}{4}$ Mil forandres til en hel Mil. Den gældende Lov bestemmer, at Lægerne skulle syne Ligene inden for $\frac{1}{4}$ Mils Afstand. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds: (Rørdam), der er Læge, har ønsket at faa en saadan Ændring foretaget. Skønt jeg ikke har det ærede Medlem mistænkt for, at Hensigten med denne lille Ændring, han og hans Kolleger foreslaa, er den, at Lægerne kunde faa en større Virksomhed, ser det jo alligevel noget mærkeligt ud, naar man sammenholder Forslaget her med selve Loven. I de første Paragraffer have de nemlig fundet denne $\frac{1}{4}$ Mil og forandret den til en hel Mil. Naar det derimod gælder om at holde Befolkningens Udgifter nede paa, hvad de nu ere, have de ikke kunnet finde paa den lille Forandring, at den i § 8, 2det Stykke, omtalte $\frac{1}{4}$ Mil ogsaa blev forandret til en hel Mil. Hvis de havde tilføjet en saadan Ændring i § 8 af den nugældende Lov, skulde jeg ikke have haft noget imod den her foreslaaede Ændring. Den nugældende Lov bestemmer jo, at Lægen skal syne inden for $\frac{1}{4}$ Mils Afstand, og at Ligsynet uden for den skal foretages af Ligsynsmænd, som foreslaas af Sogneraadene og udnævnes af Politimesteren. Betalingen er baade for Læge og Ligsynsmænd fastsat til 2 Kr. for et almindeligt Dødsfald; dog skal Husmænd, Indsiddere og Arbejdsmand kun betale det halve. Derimod bestemmer Loven, at Lægerne ogsaa skulle tilkaldes paa længere Afstand i Tilfælde af pludseligt Dødsfald, formodet Overlast eller Selvmord eller saadan noget; i saa Tilfælde skulde de have deres sædvanemæssige Betaling for Sygebesøg.

Nu foreslaas det i det foreliggende Lovforslag, at denne Afstand af $\frac{1}{4}$ Mil skal forhøjes indtil 1 Mil. Dette vil for Folk, der bo ud over $\frac{1}{4}$ Mils Afstand, medføre mange Ulemper og store Bekostninger. Hvis der forefalder Dødsfald i en Familie, som har indtil 1 Mil til Lægen,